

טרגי - קומדיה

נכנסתי בשקט אל חדרה. היא היתה שקועה בעבודה משונה. על השולחן היה מונח נייר ועליו משבצות שונות, בצד עמדו סיכות-דגלים קטנות ועליהן רשומים שמות. מדי פעם הוציאה סיכה ממשבצת אחת והעבירה אות לשניה, אח"כ הוציאה שתיים והוסיפה אחת — וכך העבירה דגלים ממשבצת למשבצת. הוסיפה, הורידה, תקנה.

„מה עבודה משונה זו?“ — הפסקתי את שתיקתי — „המתכנתת את תוכנית פלישה חדשה או קרביימי?“

„לא“ — אמרה היא — „הריני מרכיבה את ועדות הקיבוץ. הנה, אני מעבירה את בתיה מוועדת החברים לוועדת החינוך“ ובדברה כך הוציאה דגל קטן שעליו היה רשום השם הנ"ל והעבירה אותו למשבצת שניה.

„את גליליה נעביר מוועדת חינוך לוועדת עבודה, אז ישאר מקום ריק בוועדת חברים, נעביר לשם את רבקה, אז נצטרך חבר נוסף לוועדה הפוליטית ולשם כך נוסיף שמה את מונקו — אולם יהיה מקום ריק בוועדת תרבות, אז נוציא את יהודית ונוסיף את מרים ונוריד את עמוס, נעביר את שולמית ואת בבי ואז ישארו לנו רק שני תפקידים פנויים...“

ברגע זה ניצלתי את ההזדמנות ויצאתי את החדר. שקועה במחשבותיה, לא הרגישה בדבר. כעבור שעה קלה, בעוברי ע"י חלונה, שמעתי את קולה הנוגה:

„נעביר את בתיה שוב לוועדת חברים ומשם נוציא את רבקה. ועמוס יחליף את מרים והיא תכנס לוועדת תרבות. ואז יחסרו לנו 3 חברים ל-2 ועדות...“